

CAPITOLUL 22

1. Râu cu apa vieții. Îngerul i-a arătat lui Ioan exteriorul cetății (cap. 21:10), iar acum atrage atenția la anumite lucruri din interior. Compară cu descrierea lui Ezechiel cu privire la râu (vezi Eze. 47:1).

Limpede. Gr. *lampros*, “strălucitor”, “luminos”. Compară cu folosirea cuvântului în Luca 23:11; Faptele Ap. 10:30; Apoc. 15:6; 19:8; 22:16.

Ieșea din scaunul de domnie. Compară cu Eze. 47:1; Zah. 14:8.

2. Pomul vieții. Compară cu “copacii” din Ezechiel (vezi Eze. 47:7,12). Pentru pomul din grădina Edenului de la început vezi Gen. 2:9. Pentru istoria sa ulterioară vezi 8T 288,289. Pomul este un simbol al vieții veșnice din sursa vieții. Compară cu Apoc. 21:10 cu PP 62; GC 645,648; Ellen G. White, Material suplimentar la Apoc. 22:2.

Douăsprezece feluri de rod. Va fi o abundență constantă, suficientă pentru a împlini toate nevoile vieții ale celor mântuiți de-a lungul veșniciei. Compară cu Eze. 47:12.

Vindecarea. Gr. *therapeia*, “service”, “vindecare”, câteodată, colectiv, “slujitori în gospodărie”. Sunt doar patru ocazii ale apariției cuvântului în Noul Testament (cf. Mat. 24:45; Luca 9:11; 12:42). În greaca clasică *therapeia* a avut diverse sensuri ca: “service”, “hrănire”, “grijă”. Pentru funcția pomului vieții în Edenul restaurat vezi referințele de mai sus la “pomul vieții”.

3. Blestem. Gr. *katathēma*, “lucrul [sau “persoana”] blestemată”. Cuvântul trebuie probabil deosebit de *anathēma*, un blestem pronunțat asupra unui lucru sau a unei persoane.

Scaunul de domnie. Aici se sugerează faptul că Dumnezeu și Hristos vor domni în cetate. Acest lucru este posibil pentru că nici un lucru blestemat nu se va găsi acolo.

Vor sluji. Gr. *latreuō*, “a servi”, “a se închina”, “a sluji”. Cuvântul se referă la o

slujire normală, naturală, spontană, și trebuie deosebită de *leitourgeō*, cuvântul care înseamnă o slujire oficială, o slujire într-un departament anume (vezi Exod. 29:30, Septuaginta).

4. Vor vedea fața Lui. O expresie ce denotă o relație intimă cu o altă persoană, o încredere mutuală. Vezi Ps. 17:15; Mat. 5:8; Evr. 12:14; 1 Ioan 3:2. Compară cu experiența lui Moise (Exod. 33:20–23).

Pe frunțile lor. Numele divin pe frunte este un simbol al proprietății și autenticității. Este accentuată aici întreaga consacrare a vieții sfinților în închinarea lui Dumnezeu (vezi cap. 7:3; 13:16).

5. Nu va mai fi noapte. Acest verset creionează o imagine în cuvinte care accentuează faptul că luminătorii creați sunt nesemnificativi în prezența lui Dumnezeu. Toate acestea vor păli în nimicnicie în prezența slavei persoanei divine (vezi cap. 21:23).

Îi va lumina. Această stare reprezintă o restabilire și un nou început al relațiilor armonioase, relații care au fost întrerupte de păcat.

Vor împărăți. Compară cu cap. 5:10. Asta nu înseamnă că vor stăpâni unul peste altul, și nici asupra unor alte lumi. Este probabil mai degrabă un simbol al fericirii celor mântuiți. Ei nu vor mai fi niciodată sub puterea mâinii apăsătoare a vreunei puteri persecutoare. Ei se vor bucura de libertatea și bunăstarea împăraților.

6. Vrednice de crezare și adevărate. O afirmare a încrederii de care se bucură și a autenticității descoperirii lui Dumnezeu; profeția așa cum este dată de înger este autentică.

Duhurilor proorocilor. Pot fi văzute ca o referire la duhurile personale ale proorocilor aflat sub controlul Duhului Sfânt atunci când se află în viziune. Duhul Sfânt a iluminat duhul lui Ioan așa cum a făcut-o și cu duhurile proorocilor din Vechiul Testament (vezi cap. 1:10).

Întreaga Apocalipsa este o mărturie a stăpânirii duhului lui Ioan în viziune de către Duhul Sfânt.

7. Curând. Îngerul Îl citează pe Isus. Referința este făcută cu privire la a doua venire. Vezi cap. 1:1.

Ferice. Una dintre cele șapte fericiri ale Apocalipsei (cf. cap. 1:3; 14:13; 16:15; 19:9; 20:6; 22:14).

Cuvintele. Adică diferitele sfaturi și avertizări din carte.

8. Eu... văzut. Pasajul redat literal este astfel: “Eu, Ioan, cel văzând și auzind lucrurile acestea”.

M-am aruncat... închin lui. Probabil un act de omagiu, act respins de înger. Grandoarea viziunii trebuie să-l fi copleșit cu totul pe profet și l-a făcut să se simtă extrem de umil. Mai mult decât atât, îngerul Îl citase pe Isus Hristos ca și cum Domnul Însuși ar fi vorbit.

9. Împreună slujitor. Vezi cap. 19:10.

Cei ce păzesc cuvintele. Compară cu cap. 19:10, unde în mod evident același grup este descris ca “frații tăi care păstrează mărturia lui Isus”. “Cuvintele din cartea aceasta” sunt mărturia lui Isus (vezi cap. 1:2).

Închină-te lui Dumnezeu. Vezi cap. 14:7.

10. Să nu pecetluiești. Aici este exact opusul poruncii date lui Daniel cu privire la cartea sa (vezi Dan. 12:4). Soliile cărții Apocalipsa nu trebuiau să fie pecetluite în lumina faptului că “vremea este aproape”. Nu același lucru a fost în timpul lui Daniel. Cuvintele “să nu pecetluiești” sunt o enunțare negativă care înseamnă, în esență, “fă cunoscute cuvintele acestei proorocii departe și cât mai pe larg”.

Vremea este aproape. Vezi cap. 1:1,3.

11. Nedrept. Versetul redă literal astfel: “Cel ce face nedreptate să o facă în continuare, cel întinat să se întineze în continuare, cel neprihănit să facă neprihănirea în continuare, iar cel sfânt să fie sfințit”. Aceste cuvinte au o aplicabilitate deosebită la vremea când viitorul fiecărei persoane este irevocabil hotărât. O astfel de poruncă vine la

momentul încheierii judecării de cercetare (vezi cap. 14:7). Unii văd o aplicație lărgită în aceste afirmații comparându-le cu cuvintele lui Hristos din parabole neghinei: “Lăsați-le să crească amândouă împreună până la seceriș” (Mat. 13:30). Voința liberă a omului este lăsată în pace. Oamenilor li se permite să-și trăiască viața după cum aleg ei înșiși, astfel încât adevăratul lor caracter să fie evident. Fiecare persoană indiferent de vârstă se va manifesta cu privire la categoria de care aparține, la a doua venire a lui Hristos.

12. Eu vin curând. Vezi v. 7.

Răsplata. Gr. *misthos*, “plată”, “datorie”, “ceea ce se cuvine”. Compară cu folosirea cuvântului în Mat. 5:12,46; 20:8; 2 Petru 2:13.

Să dau. Gr. *apodidōmi*, “a achita”, “a da ceea ce se cuvine”, “a recompensa”.

Fapta. Gr. *ergon*, “un act înfăptuit”. Numărul singular sugerează faptul că acest cuvânt este folosit colectiv pentru faptele care însumează viața ca întreg a unei persoane ce a trăit-o. Efectele harului lui Hristos sau ale respingerii harului sunt de asemenea considerate când “fapta” omului este examinată (vezi Eze. 18:22,24).

13. Alfa și Omega. Acestea sunt prima și ultima literă a alfabetului grecesc, folosite ca termeni descriptivi ai Domnului ca Creator al tuturor lucrurilor și ca început și sfârșit al descoperirii finale a lui Dumnezeu față de om (cf. cap. 1:8).

Cel dintâi și Cel de pe urmă. Lucrarea Planului de mântuire de la început la sfârșit este legată în Hristos Isus.

Începutul și sfârșitul. Toate lucrurile create datorează existența lor lui Hristos; toate lucrurile își găsesc împlinirea în relație cu El. Compară cu Col. 1:16,17. Cele trei titluri ale acestui verset însumează activitățile lui Hristos în relație cu mântuirea omului (cf. cap. 1:17).

14. Ferice. Încă o binecuvântare a credincioșilor (vezi v. 7).

Își spală hainele. Câteva manuscrise redau astfel. Din uncialele timpurii (vezi Vol. V, p. 114–116) numai Sinaiticus și Alexandrinus conțin această secțiune a

Apocalipsei, și ambele redau identic. Cea mai mare parte a manuscriselor minuscule redau “cei ce împlinesc poruncile Lui”. Versiunile antice sunt împărțite în redările lor, la fel și citările patristice. Cele două propoziții sunt foarte asemănătoare în greacă, și este foarte ușor să vedem cum un scrib putea să confunde una cu alta dintre cele două; este totuși imposibil să știm cu certitudine care a fost redarea originalului. Următoarele transliterări vor arăta similitudinile:

hoi poiountes tas entolas autou,
 “cei ce împlinesc poruncile Lui”
hoi plunontes tas stolas autōn,
 “cei ce își spală hainele”

De fapt ambele redări se potrivesc contextului și sunt în armonie cu învățăturile lui Ioan din alte părți. Cu privire la subiectul păzirii poruncilor vezi Apoc. 12:17; 14:12; cf. Ioan 14:15,21; 15:10; 1 Ioan 2:3–6. Cu privire la subiectul spălării hainelor vezi Apoc. 7:14, unde o ceată de sfinți sunt descriși astfel: “și-au spălat hainele, și le-au albit în sângele Mielului”. Titlul sub care putem intra în cer este neprihănirea lui Hristos atribuită: potrivirea/adaptabilitatea noastră cu cerul este neprihănirea lui Hristos împărtășită, reprezentată de hainele curățite. Dovada exterioară a neprihănirii lui Hristos împărtășită este în deplin acord cu poruncile lui Dumnezeu. Aici își găsim strânsele legăturile cele două idei, cea a spălării hainelor și cea a păzirii poruncilor.

În lumina problemelor traducerii discutate aici, ar părea înțelept să construim temelia doctrinei păzirii poruncilor lui Dumnezeu pe alte pasaje ale Scripturii care au de-a face cu ascultarea și care nu prezintă incertitudini legate de indicații textuale. Și sunt destule alte astfel de pasaje.

Pentru un studiu mai amănunțit asupra acestei probleme vezi *Problems in Bible Translation*.

Cuvântul grecesc pentru “haine” este *stolai*, folosit pentru hainele exterioare, robele lungi, cele care marchează un om distins. Compară cu folosirea cuvântului în

Mar. 12:38; 16:5; Luca 15:22; 20:46. Același cuvânt grecesc este folosit în Septuaginta pentru hainele sfinte ale lui Aaron și ale descendenților lui (Exod. 28:2; 29:21). Cuvântul românesc “patrafir”, sau “etolă”, este înrudit cu *stole*. “Patrafirul”/“etola” desemna la origine o haină lungă, căzând până la glezne; mai târziu un articol vestimentar eclesiastic de mătase purtat în jurul gâtului și căzând pe umeri.

Drept. Gr. *exousia*, “libertate”, “privilegiu”, “drept”. Va fi privilegiul și libertatea sfinților să aibe parte la pomul vieții și să se bucure de nemurire împreună cu Isus Hristos (cf. v. 2).

Să intre. Aici este un și mai mare privilegiu. Noul Ierusalim va fi capitala noului pământ (vezi GC 676).

15. Câinii. Un simbol pentru un om stricat, lipsit de rușine (vezi Fil. 3:2).

Vrăjitorii. Pentru categoriile de păcătoși enumerați aici vezi cap. 21:8.

16. Eu, Isus. Isus autentifică descoperirile înregistrate în cartea Apocalipsa. Vezi cap. 1:1.

Îngerul Meu. Vezi cap. 1:1.

Rădăcina și Sămânța lui David. Vezi cap. 5:5.

Luceafărul strălucitor de dimineață. Simbolul este preluat probabil din proorocia lui Balaam (Num. 24:17). Compară cu referința lui Petru (2 Petru 1:19). Soliile adresate bisericilor din toate timpurile nu au o mai mare autenticitate ca cele date aici.

17. Duhul. Duhul Sfânt, care dă energie vieții creștine a credincioșilor, care le dă putere să trăiască o viață de biruință, să învingă pe diavolul și să treacă cu bine prin vremurile de necaz.

Mireasa. Fără îndoială același simbol aici ca cel din cap. 21:9,10 (vezi comentariile respective).

Zic. O acțiune continuă, sau “continuă să spună”.

Vino. Cei mai mulți comentatori consideră pasajul ca un răspuns la făgăduința lui Isus din v. 12, “Iată, Eu vin curând”. Hristos este solicitat să-și împlinescă făgăduințele. Aceasta este o

interpretare posibilă. Este posibil de asemenea să înțelegem pasajul ca un apel adresat lumii necredincioase de a primi evanghelia.

Cine aude. Numărul singular desemnează individualul. Oamenii vor fi mântuiți individual, nu ca biserici sau congregații. Mântuirea este strict personală. În Noul Testament cuvântul tradus prin “a auzi” (*akouō*) poartă în general conotația de a auzi efectiv, adică de a auzi și de a asculta de solia auzită. La fel este și sensul său de aici. Numai ce ce aud și acceptă solia sunt calificați să ducă solia pe mai departe, să repete chemarea. Vezi Mat. 7:24.

Celui. Singularul sugerează faptul că fiecare membru al bisericii ca individ trebuie să adauge corului strigătul său de bun venit, dovedind astfel public tângirea sa fierbinte după cea de-a doua venire și dorința sa ca și alții să se bucure de binecuvântările lui Hristos.

Îi este sete. Adică după lucrurile lui Dumnezeu (cf. cap. 21:6). Vezi Mat. 5:6.

Să vină. O chemare pentru oricine se află în nevoie de a beneficia de făgăduința din cap. 21:6.

Cine vrea. Oferta este universală. Nimeni nu este exclus de la posibilitatea mântuirii. Hristos este ispășirea pentru păcatele întregii lumi (1 Ioan 2:2). Falsa doctrină ce afirmă că unii sunt aleși să fie dați pierzării este negată de afirmația descoperitorului (vezi Rom. 8:29).

Apa vieții. Oricine dorește să moștenească nemurirea este invitat să bea din apa vieții. Apa vieții este oferită tuturor (vezi cap. 21:6; cf. Isa. 55:1–3).

Fără plată. Sau, “cu gratuitate”.

18. Mărturisesc. Vorbitorul este Isus (vezi v. 20). Mărturia sa trebuie să fie acceptată.

Oricui. Relația omului cu Dumnezeu și cu solia Sa este o chestiune personală. Un om nu poate accepta responsabilitatea altuia pentru astfel de lucruri.

Aude. Nu doar o referire la auzirea sunetului cuvintelor din această carte în ureche; mai degrabă o aluzie la unul care

aude și studiază importanța acestor solii (vezi cap. 1:3).

Proorociei. Ioan vorbește despre adăugirile la cartea Apocalipsa, deși același principiu s-ar aplica oricărei cărți a Sfântului canon.

Va adăuga. Compară cu Deut. 4:2; 12:32. Isus a autentificat această carte a Apocalipsei; El avertizează împotriva unor schimbări deliberate în solia cărții. Josephus spune cu privire la cele 22 de cărți ce constituie Vechiul Testament în forma ebraică: “Căci deși au trecut atât de multe vremi, nimeni nu s-a aventurat până acolo încât să adauge, să scoată sau să schimbe vreo silabă” (*Against Apion* i. 8 [42]; Loeb ed., p. 179,180).

Dumnezeu îi va adăuga. Cu dreptate, Dumnezeu nu poate face altceva decât să dea fiecăruia ceea ce i se cuvine, după faptele sale.

19. Dacă scoate. Cel care scoate ceva din cuvintele Apocalipsei este la fel de vinovat cu cel ce adaugă la acestea (vezi v. 18).

Îi va scoate Dumnezeu partea. Cel vinovat în acest caz va suferi trei mari pierderi: (1) pierderea nemuririi, și consecința suferirii morții veșnice; (2) pierderea oricărei părți din ceea ce va fi viața în cetate și pe noul pământ; (3) pierderea tuturor binecuvântărilor și a făgăduințelor din Apocalipsa. Este prezentată aici o pierdere completă și înnebunitoare pe care nimic din viață nu o poate compensa nici măcar pe departe.

20. Cel ce adeverește. Adică Hristos. Referința este cu deosebire la mărturia din vs. 18,19.

Da. Gr. *nai*, un termen puternic afirmativ, ca și “cu adevărat”.

Curând. Stăpânul reafirmă certitudinea și iminența celei de-a doua Sa veniri (vezi cap. 3:11; 22:7,12; vezi cap. 1:1).

Amin. Compară cu cap. 1:6,7,18; 3:14; 5:14; 7:12; 19:4. Pentru sensul termenului vezi Mat. 5:18. Acest “amin” este probabil rostit de către apostol.

Vino Doamne Isuse. Indicația textuală (vezi cap. 1:3) poate fi citată pentru redarea

“Vino Doamne Isuse Hristoase”. Această exclamație este răspunsul lui Ioan la mărturia lui Isus, care îl asigură pe apostol că El va veni curând (cf. cap. 1:1). Lui Ioan i s-a adus probabil aminte de noaptea din camera de sus, cu mai bine de o jumătate de veac mai înainte, când L-a auzit pe Isus spunând “Mă voi întoarce” (Ioan 14:3), și de acea zi, câteva săptămâni mai târziu pe Muntele Măslinilor, când i-a auzit pe îngeri spunând “acest Isus pe care S-a înălțat la cer din mijlocul vostru, va veni în același fel cum L-ați văzut mergând la cer” (Faptele Ap. 1:11). Acum, în timp ce se afla în sfântă viziune, lui Ioan i se dă ultima asigurare că binecuvântatul său Domn va reveni, și o va face curând. Această asigurare vine de pe buzele Stăpânului Însuși, martorul credincios și adevărat. Inima sa vibrează cu fiecare cuvânt, cu o anticipare fierbinte privește înainte la ziua când în realitate, nu în viziune, el va vedea pe binecuvântatul său Domn față către față.

21. Harul. Acest verset este o binecuvântare, din adâncul inimii

apostolului, care pleacă spre toți cei care citesc cuvintele viziunilor sale. Binecuvântarea este similară celor ale lui Pavel în încheierea epistolelor sale (vezi Rom. 16:24; 1 Cor. 16:23; 2 Cor. 13:14; etc.). Cuvintele alcătuiesc un punct culminant corespunzător canonului Sfințelor Scripturi, părând că constituie sfârșitul colecției de cărți sfinte așa cum le cunoaștem noi acum.

Hristos. O importantă indicație textuală (vezi cap. 1:3) poate fi citat pentru omiterea acestui cuvânt.

Cu voi cu toți. Indicația textuală (vezi cap. 1:3) favorizează redarea “toți sfinții”. Indicația textuală poate fi citată de asemenea și pentru redarea “sfinții”. Cuvântul “sfinți” apare frecvent de-a lungul Apocalipsei (vezi cap. 5:8; 8:3,4; 11:18; etc.).

Amin. Indicația textuală (vezi cap. 1:3) poate fi citată pentru omiterea acestui cuvânt.

COMENTARIILE ALE *Ellenei White* LA CAPITOLUL 22

Versete	Referințe în <i>Spiritul Profetic</i>
1	ML 357; PP 413
1, 2	Ed 302; EW 17, 289; LS 67; 1T 61
1-5	AA 592; EW 31
1-21	1T 67-71
2	CH 244; CSW 44; CT 34, 63; DA 366; Ev 138; EW 289; GC 675; MH 122, 173, 199; ML 342, 352, 355; MM 234; SR 22, 431; 6T 230, 393, 475; 7T 195; 8T 33, 193, 288; 9T 136, 168; WM 288
3	Ed 307; MB 17; PP 67
3, 4	COL 180; CS 46; Ed 125, 303; LS 266; MH 182, 421; ML 350; RC 54; 6T 348; 8T 268
5	AA 591; CT 344; GC 676; SR 431, 432
7	5T 266
9	DA 99; EW 231
10	6T 130; 9T 130
11	EW 48, 71, 280, 282; GC 613; MH 454; PP 201; TM 235; 484; 2T 190, 267, 355, 401; 4T 387; 5T 347, 380
11, 12	CT 418; FE 363; GC 490; 1T 343; 2T 691; 8T 315

Comentarii Apocalipsa

12	CH 539; COL 310; GC 352, 422; SC 88; SR 378; TM 428; 1T 483; 2T 520, 660, 667; 4T 537; 7T 88; 9T 104
12–14	FE 137; TM 133
13	Ev 485; PP 367
14	AA 592; CG 224; CS 225; EW 35, 51, 126; FE 111; GC 466; LS 103; ML 70, 340, 355; PP 62, 208; TM 235; 4T 328; 5T 628, 693
14, 15	GC 541
15	4T 336
16	TM 118, 253; 6T 58, 62
16, 17	FE 437; 6T 20
17	AA 110; CH 36, 466; COL 235, 412; CM 18, 152; CS 190; CT 371; DA 454, 745, 822; PP 413; SC 28; 4T 580; 5T 207; 6T 51, 86, 314; 9T 43
18, 19	GC 268
18–20	AA 583
20	CH 539; GC 302